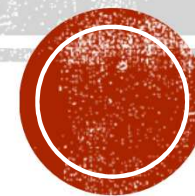

MARTTISTEN ESISELVITYS JA SUKUTUTKIMUKSEN JATKONÄKYMÄT

Lahden Upseerikerholla 16.8.2020

kolehmainen.ari@gmail.com

Suku- ja historiapalvelu Menneen jäljet

TUTKIJAN ESITTELY JA SUKUTUTKIMUSTAUSTA

- Suomen historian maisteri (Joensuun yliopisto 2006), opintojen pääpaino suku- ja perhehistoriassa.
- Työskennellyt arkistoalalla.
- Sukututkimusta vuodesta 1999. Alkoi harrastuspohjalta ja päädyin sitä kautta opiskelemaan Suomen historiaa.
- Erityisosaaminen 1500-1600-lukujen tutkimus.
- Tutkinut erityisesti Savon, Pohjois-Karjalan, Kainuun, Keski-Suomen ja Pohjois-Pohjanmaan alueita.
- Ammattisukututkijana: Suku- ja historiapalvelu Menneen jäljet.

REFERENSSIT

- Tutkimuksia monille sukuseuroille, vetänyt DNA-projekteja.
- Tutkittuja sukuja mm. Väänänen, Luostarinen, Niskanen, Kolehmainen, Nyysönen, Airaksinen, Toivanen, Koistinen, Lyytikäinen, Jalkanen, Eskelinen, Puranen, Törrönen, Heiskanen, Riekkinen, Reijonen, Vatanen, Kiiskinen, Varis, Laukkanen, Väisänen, Kovanen, Ryhänen, Kaukonen, Häyrinen, Huttunen, Lipsanen, Tuovinen, Auvinen, Riekkinen, Kokkonen, Tuomainen, Piirainen, Nenonen, Vihavainen.
- Edellä mainitut ovat sukujen varhaisvaiheiden tutkimuksia, lisäksi olen luonnollisesti tutkinut paljon kirkonkirja-aikaa.
- Otan mielelläni toimeksiantoja niin sukututkimuksista, sukukirjojen toimittamisesta ja DNA-projekteista.

MIKSI GENEETTINEN SUKUTUTKIMUS?

- Isälinjaisilla testeillä varmistetaan sukujuonnot ja paikataan asiakirjojen aukkoja.
- Voidaan hahmottaa sukunimen polveutumista, sen syntyä ja todistaa myös nimenvaihdoksia suvun sisällä.
- On varauduttava myös mahdollisiin yllätyksiin.
- Äitilinjan avulla voi hahmottaa asutushistoriallisia linjoja, mutta samaan tarkkuuteen kuin isälinjojen osalta ei sukututkimuksellisesti päästä.
- Serkkutestin avulla on mielenkiintoista seurata erityisesti lähemmän suvun osalta periytymistä, mutta saa samalla selvitettäväksi myös paljon etäserkkuja. Genetiikka on sattumankauppaa!
- Jos isä, isoisä jne. on kadoksissa, se voi selvitä DNA:n avulla.

DNA-AVUSTEINEN SUKUTUTKIMUS

- Geneettinen sukututkimus eli DNA-avusteinen sukututkimus on asiakirjalähtöisen sukututkimuksen apukeino, joka ei koskaan korvaa perinteistä sukututkimusta.
- Lähdekriittinen ja tarkka asiakirjatutkimus on oltava kaiken pohjalla.
- DNA varmistaa sukujuontoja ja oikaisee virheitä sekä kumoaa vääriä teorioita.
- DNA ei valehtele -> kertoo aina totuuden. Ihminen voi erehtyä asiakirjojen tulkinnoissa ja asiakirjat eivät aina edes kerro totuutta.
- Ei liity lääketieteelliseen genetiikkaan.

ERILAISIA DNA-TESTEJÄ

- Voidaan tutkia suoraa isä- ja äitilinjaa sekä autosomaalista DNA:ta (Family Finder, ns. serkkutesti). Isälinjaisilla Y-kromosomin testeillä saadaan tietoa sukujen alkujuurista ja asutushistoriasta, sillä sukunimi periytyi yleisemmin isän puolelta siellä missä sukunimet olivat käytössä.
- Isälinjan Y-testi voidaan ottaa vain miehestä koska vain miehillä on Y-kromosomi joka määrää miehen sukupuolen. Miehen sukupuolikromosomit ovat XY kun naisella ne ovat XX. Sukupuoli määräytyy sillä saako lapsi isältään X- vai Y-kromosomin.

ISÄLINJAN DNA (Y-KROMOSOMIN DNA)

- Mutaatio on "kopiointivirhe" joka voi sattua geenin kopioituessa vanhemmalta lapselle. Y-kromosomin geneeissä on aikojen kuluessa tapahtunut mutaatioita -> periytyy sen saaneen pojan sukuhaarassa taas eteenpäin omille pojille -> mutaatiosta tulee sukuhaaran tunnusmerkki.
- Maailman miesväestön haploryhmät on määritelty näiden Y-kromosomin mutaatioiden perusteella.
- DNA-testissä tutkitaan näytteestä löytyviä mutaatioita. Testi kertoo miehen haploryhmän ja isälinjan aina ihmiskunnan alkuun asti.

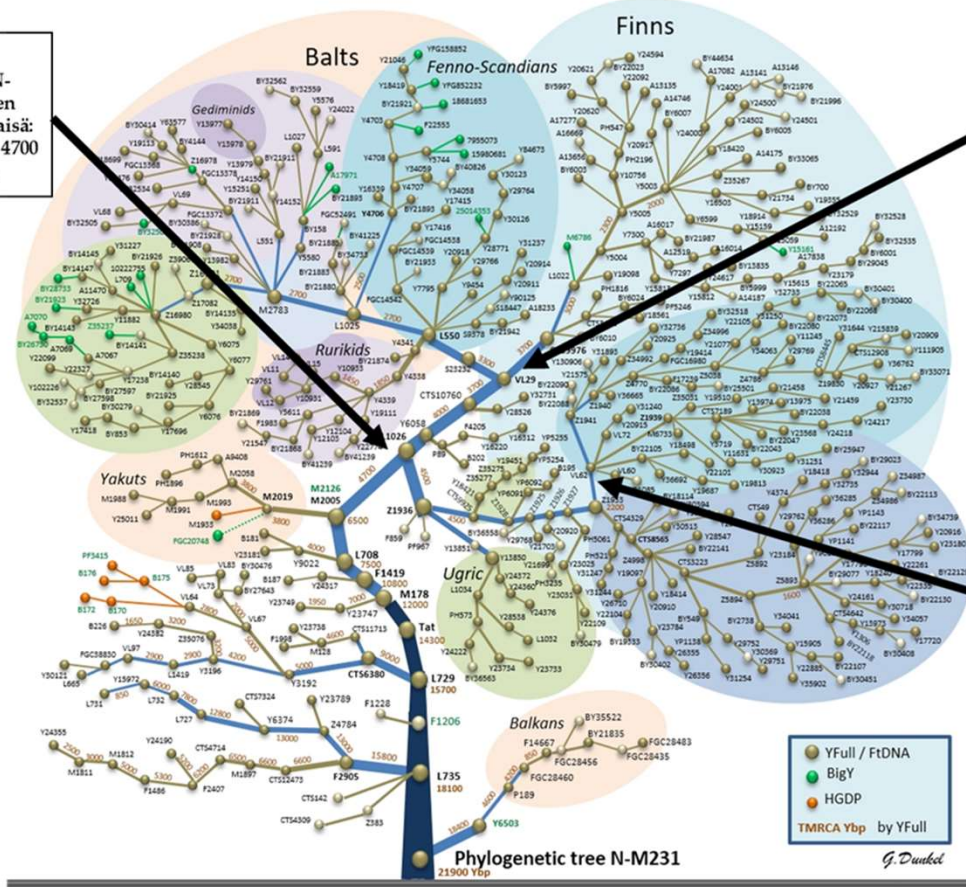
SUOMALAISTEN ISÄLINJAT

- Suomalaisista reilut 60 % ja itäsuomalaisista noin 80 % (Savossa jopa yli 90 %) on idästä tullutta N-haploryhmää. Siinä useita eri alaryhmiä ja isälinjat tulleet Suomeen monessa aallossa.
- Suurin suomalainen N-haplone pääryhmä on savo-karjalainen N-Z1933 joka polveutuu reilut 2000 vuotta sitten eläneestä kantaisästä.
- Toiseksi yleisin suomalaisten isälinja, jota on n. 25 % koko väestön isälinjoista, on skandinaavinen haploryhmä I1. Sitä on tullut Suomeen lännestä monessa aallossa.
- R-haploryhmän kaksi alaryhmää ovat Euroopassa yleisimmät. Siihen kuuluvat itään keskittynyt R1a ja länteen keskittynyt R1b. R-ryhmiä on Suomessa noin 1/10. Muut haploryhmät harvinaisia, joskin niitäkin esiintyy.

MARTTISTEN DUNKELIN PUUSSA

Kaikkien suomalaisten N-miesten yhteinen isälinjainen kantaisä: N-L1026, elänyt n. 4700 vuotta sitten.

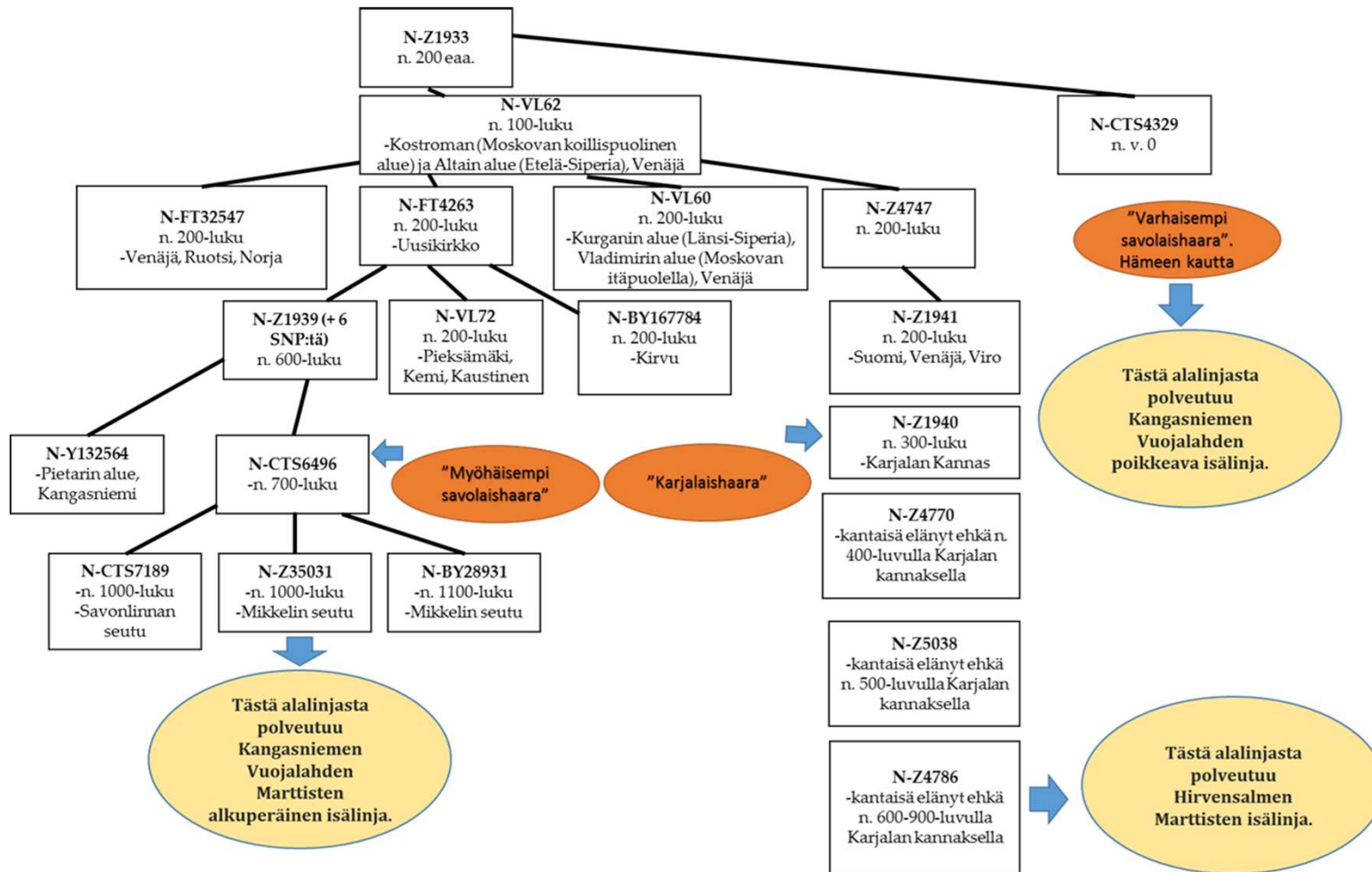

Toinen merkittävä isälinjainen alaryhmä N-haplون suomalaisilla on N-VL29, joiden yhteinen kantaisä vielä n. 3700 vuoden päässä. Siitä erkautuvat mm. Baltiaan ja Skandinavian levinnyt N-L550 ja suomalainen N-CTS9976. Tämä haarautuu edelleen karjalaiseen N-CTS3451:een ja satakuntalaiseen N-L1022:een. N-L1022:lla on myös itäsuomalaisia haaroja, ja näiden jälkeläisiin kuuluu Marttiinien isälinja.

Haarasta N-Z1933 erkautuvat erilleen savokarjalainen päälinja ja ns. muut N-miehet. Savokarjalaisten yhteinen esi-isä n. 2200 vuoden päässä. Ns. karjalaiselle puolelle sijoittuu Hirvensalmen Marttisten linja (N-Z1941). Sen rinnakkaislinjaa voi kutsua myöhemmäksi savolaislinjaksi, jonne sijoittuu Kangasniemen Marttisten alkuperäinen linja. Sen sijaan Kangasniemen Vuojalahdelta tavattava N-YP1141 sijoittuu vanhimpaan savolaislinjaan, jonka asutusreitti on tullut ilmeisesti idästä Hämeeseen ja sieltä Mikkelin seudulle.

MARTTISTEN ISÄLINJAT

MARTTISTEN ESISELVITYS

- Esiselvityksen lähtökohtana oli selvittää Marttisten sukuhaarojen jatkotutkimuksen tarpeet ja keskeiset ongelmakohdat niin perinteisen asiakirjalähtöisen sukututkimuksen kuin geneettisen sukututkimuksen osalta. Lähtökohdaksi sain Marttisista julkaissut sukukirjat sekä suvun eri haaroista otettujen DNA-testien tulokset. Lähtökohtaisesti esiselvitys oli tarkasti rajattu niin aihepiiriltään kuin budjetiltaan, joten keskityin sukuseuran kiinnostuksen kannalta kaikkein tärkeimpiin kysymyksiin ja niihin ongelmiin joita selvityksen aikana tuli vastaan.
- Selvityksessä tuli vastaan erittäin merkittävää tarvetta jatkaa Marttisten sukututkimusta, sillä sukuhaarojen tutkimustieto 1500–1600-luvuilta ja DNA-tulokset ovat monilta kohdin ristiriidassa keskenään. Tämä tarkoittaa myös sitä, että isälinjaisia DNA-testejä tarvitaan lisää. Esiselvityksen oli alun alkaenkin tarkoituksena kartoittaa jatkotutkimustarpeet, joten esitän raportissani kohta kohdalta ne sukuhaarojen risteyskohdat, jotka ovat ongelmallisia, ja joista tarvitaan lisää näytteitä. Jos sukuseura kiinnostuu asiasta, niin olen esittänyt tarjoukseni laajemmasta tutkimuksesta, jonka tarpeita ja tulevaa sisältöä tämä esiselvitys kartoittaa.

MARTTISTEN DNA-TULOKSET

- Marttisista on otettu isälinjaisia DNA-testejä Hirvensalmen, Kangasniemen Vuojalahden, Kangasniemen Salmenkylän, Haukivuoren, Juvan, Petäjäveden ja Inkerin Spankkovan sukuhaaroista. Lisäksi Marttisten DNA-projektista löytyi muutama Marttisen nimeä kantava, mutta heidän sukuhaaransa ei käynyt selville.
- Kaikki nämä mainitut sukuhaarat ovat N-haploryhmää, mutta monen osalta yhteydet jäävätkin siihen. Hirvensalmen Marttisten ja Kangasniemen Marttisten osalta kysymys on kahdesta erillisestä suvusta, joiden nimi Marttinen on syntynyt eri tahoilla. Kantaisinä on siis ollut kaksi eri Marttia.
- Kuitenkin varsin monet muut myöhemmät Marttisten haarat yhdistyvät juuri jompaankumpaan, joko Hirvensalmelle tai Kangasniemelle. Kolmas vanha kantahaara voi olla Juvan Marttiset, mutta sukuhaarasta on vasta yksi DNA-tulos. Tämä ainoa tulos ei osu Kangasniemen tai Hirvensalmen Marttisiin, mutta Juvan haarasta tarvitaan lisää tuloksia. Samoin Ristiinan Marttisista ei ole vielä tuloksia, joten se on myös yksi tärkeä tulevaisuuden testattava.

MARTTISTEN DNA-TULOKSET

- Hirvensalmen Marttisten kanssa samaa isälinjaista alkuperää näyttää olevan Petäjaveden sukuhaara, josta polveutuu myös Kovasen nimeä kantava haara. Toisaalta Keski-Suomessa Marttisten isälinjaisia jälkeläisiä löytyy myös Paanasen ja Kauppisen nimillä.
- Ongelmakohtiksi Marttisten DNA-testeissä muodostuvat Kangasniemen sukuhaarat. Kangasniemen Marttisten tuloksista näyttää nimittäin löytyvän kolme erillistä isälinjaa, vaikka asiakirjojen perusteella sukuhaarat pitäisi yhdistyä 1600-luvulla. Käsittelen ongelmakohtia ja niiden DNA-testaustarpeita jatkoa varten tarkemmin sukuhaarakohtaisissa luvuissa.
- Amerikan Marttiset” eli Morton-suku taas osuu isälinjaisesti Kangasniemen Salmenkylän Marttisiin ja Vuojalahden Maunu Laurinpojan (s. noin 1660) sukuhaaraan. Tämä linja näyttää olevan juuri Kangasniemen ns. alkuperäislinjaa. Mortonit tosin jakavat yhden myöhemmän yhteisen mutaation Himasten ja Parkkisten kanssa, sillä tätä mutaatiota ei ole Salmenkylän N-Z35031 tuloksen saaneella testatulla. Toisaalta koska tulos on vanhempi Big Y 500, eikä uudempi Big Y 700, voisi mutaatio löytyä päivittämällä Big Y tarkemmaksi.
- Se miten Morton suku yhdistyy Marttisiin, on vielä toistaiseksi avoin kysymys, mutta DNA:n perusteella yhteyttä kannattaisi etsiä Kangasniemen Vuojalahden Marttisista.

KANGASNIEMEN MARTTISET

- Kangasniemen Vuojalahden kylä on Marttisten keskeisimpiä lähtöseutuja. Asiakirjojen perusteella tutkin myös Kangasniemen Salmenkylän sukuhaaran alkuperää, jonka aiempi kytkeä Vuojalahden Marttisiin oli hieman epävarma. Erkki Pekanpoika Marttinen, joka vihittiin joulukuussa 1727 Riitta Eskontytär Seppäsen kanssa, ja kuoli helmikuussa 1766 Salmenkylällä, on Salmenkylän sukuhaaran kantaisä.
- Asiakirjojen perusteella Erkki Pekanpoika Marttista ei löydy aiemmin Vuojalahden Marttisten talosta, mutta hän on ollut Niilo Lahikaisen velipuoli. Heidän äitinsä oli Maria, joka osuisi Maria Paappaseen, sillä Maria Niilontytär Paappanen oli Vuojalahden isännän Pekka Laurinpoika Marttisen (1649–1711) toinen vaimo. Erittäin todennäköisesti Salmenkylän sukuhaara kytkeytyy siten Vuojalahdelle. Tähän löytyy myös lisätodiste, sillä Pekka Laurinpoika Marttisen veljen Maunu Laurinpojan (s. noin 1660) jälkeläisen isälinjan DNA-tulos osuu Salmenkylän Marttisten kanssa yhteen -> N-Z53031.
- Mutta Vuojalahdelle jääneen Pekka Laurinpoika Marttisen vanhimman pojan Mikko Pekanpoika Marttisen jälkeläisten isälinjan tulokset eivät osu muihin Kangasniemen Marttisiin. Tiedossani on kaksi testattua Vuojalahdelle jääneestä sukuhaarasta.

KANGASNIEMELTÄ LISÄÄ TESTEJÄ

- Kangasniemen Vuojalahdelta tarvitaankin lisää DNA-tuloksia eri sukuhaarojen risteyskohdista -> selvitettävä missä kohti Kangasniemen Vuojalahden haaran isälinja vaihtuu toiseksi ja etsittävä selitystä. On siten lähdettävä etsimään eri sukupolvista lähteviä ns. veljeslinjoja. Jotta Vuojalahden haaran aivan vanhin veljeslinja saadaan selvitettyä, vaaditaan DNA-tulosta Yrjö Joosepinpoika Marttisen (s. 1749, I sukukirjan taulu 285) jostakin tai useammasta veljestä lähtevästä sukulinjasta. Verrokkitestattavan pitää luonnollisesti edustaa suoraa isälinjaa. Erkki Joosepinpojan (s. 1740, I kirjan taulu 115) mieslinja näyttäisi jatkuvan nykypäivään, joten sieltä olisi syytä etsiä ainakin yksi verrokki.
- Lisäksi olisi hyvä lähteä etsimään verrokkitestattavaa seuraavasta sukupolvesta eli Juho Yrjönpoika Marttisen (s. 1784, I kirjan taulu 316) veljestä Yrjö Yrjönpojasta (s. 1778, I kirjan taulu 286). Hänen poikansa Heikin (s. 1804) ja pojanpojan Heikin (s. 1844) kautta näyttäisi sukulinja yltävän miespolvessakin nykypäivään saakka. Heikki Heikinpojan (s. 1844, I kirjan taulu 290) pojista Kallesta (s. 1866, I kirjan taulu 292) ja Juhosta (s. 1869, II kirjan taulu 290) näyttäisi jatkuvan hyvin mieslinja nykypäivään asti. Täältä olisi hyvä etsiä toista verrokkia.
- Nyt testatut sukulinjat polveutuvat Topias Erkinpoika Marttisesta (s. 1865). Erkki Marttisen (s. 1822) veljestä Matti Juhonpojasta (s. 1826, I kirjan taulu 330) saattaa jatkua kapeahko mieslinja nykypäivään. Matti Matinpoka Marttisella (s. 1864) oli kaksi poikaa Albin (s. 1897, II kirjan taulu 332) ja Viktor (s. 1905, II kirjan taulu 333). Heidän poikiaan, pojanpoikiaan tai myöhempääkin polvea, joka ei kirjassa näy, saattaa olla vielä elossa. Jos testattava löytyy, olisi tässä kolmas hyvä verrokkihaara Kangasniemen Vuojalahden Marttisten tutkimukseen.

MARTTIIN-HAARA

- Kangasniemen Marttisista polveutuu myös Haukivuoren sukuhaara, jonka yksi sukuhaara muuttui nimelle Marttiin. Tämän sukuhaaran Y-DNA ei osu kuitenkaan yhteen Kangasniemen Marttisista löydetyn kummankaan isälinjan kanssa. Mielenkiintoinen lisähuomio on se, että Marttiineita lähimpänä isälinjassa ovat Martikaiset, eivät suinkaan Marttiset. Asiakirjojen perusteella Marttiinit näyttävät kuitenkin polveutuvan selvästi Kangasniemen Vuojalahden Marttisista. Jatkoselvityksessä tätäkin on käytävä vielä entistä tarkemmin läpi myös asiakirjojen pohjalta, mutta tässä vaiheessa ei ole syytä epäillä asiakirjapohjaista sukujuontoa.
- Kun asiakirjatutkimus ja DNA eivät täsmää, on siinä tapauksessa kuitenkin jokin pielessä. DNA-tulos itsessään ei koskaan valehtele, joten silloin tarvitaan aina lisätutkimuksia niin asiakirjojen kuin DNA:n osalta, jotta ratkaisu ongelmaan löytyy.
- Marttiin-sukuhaara polveutuu Vuojalahden sukuhaaran kantaisän Mikko Pekanpoika Marttisen (s. noin 1667, I kirjan taulu 112) nuoremasta pojasta Pekasta (s. 1715, I kirjan taulu 392). Hänen pojistaan Jooseppi (s. 1740, I kirjan taulu 430) muutti Haukivuorelle ja hänen jälkeläisistään tarvittaisiin verrokkituloksia muiden poikien kuin Paavon (s. 1775, josta Marttiinit polveutuvat) linjasta. Sukukirjan perusteella näyttää kuitenkin siltä, että muiden Jooseppinpoikien mieslinja ei välttämättä jatku nykypäivään asti.

MARTTIIN-HAARAN LISÄTESTIT

- Siinä tapauksessa verrokkia on etsittävä edellisestä sukupolvesta eli Pekka Mikonpoika Marttisen (s. 1715) muista pojista. Ainakin Samuli Pekanpojasta (s. 1746, I kirjan taulu 520) näyttää mieslinja yltävän nykypäivään asti. Tätä sukuhaaraa kutsutaan ns. Rautalammin Marttisiksi. Rautalammin Marttisista näyttää polveutuvan varsin runsaskin sukuhaara myös mieslinjassa, sillä Kalle Armas Marttisella (s. 1899, II kirjan taulu 522:10) on runsaasti mieslinjaisia jälkeläisiä. Kalle Armaksen oikea syntymäaika on 5.10.1899 (Nurmijärvi, Hyvinkää) ja hänen isänsä on II kirjan taulusta 522:7 Kalle Marttinen (s. 1879). Tästä sukuhaarasta on tärkeää saada verrokinäyte, joka auttaa Marttiin-haaran selvityksessä ja laajemminkin Kangasniemen Marttisten tutkimuksessa.
- Lisäksi DNA-testiä voisi hakea myös Albin Marttiin (s. 1898) veljien Danielin (s. 1895, II kirjan taulu 466:1) tai Laurin (s. 1914, II kirjan taulu 466:14) mieslinjan jälkeläisestä. Verrokkitestit Marttiin-haarasta ja sitä lähinnä olevasta linjasta eli Pekka Mikonpoika Marttisen (s. 1715) muista jälkeläisistä ovat erittäin tarpeellisia.
- Marttiin-sukuhaaran Y-DNA kuuluu vanhan itämerensuomalaisen N-L1022:n alahaaroihin. Linja on siten Marttisten haaroista kaikkein pisimpään Itämeren alueella ollutta isälinjaa, ja ilmeisimmin sitä, joka on tuonut myös muinaiskantasuomen mukanaan Itämeren alueelle. Se ei näyttäisi kuitenkaan olevan Marttisten alkuperäistä isälinjaa, koska asiakirjatutkimus ja Y-DNA ei Marttiineiden tapauksessa täsmää. Lisää testejä siten tarvitaan.

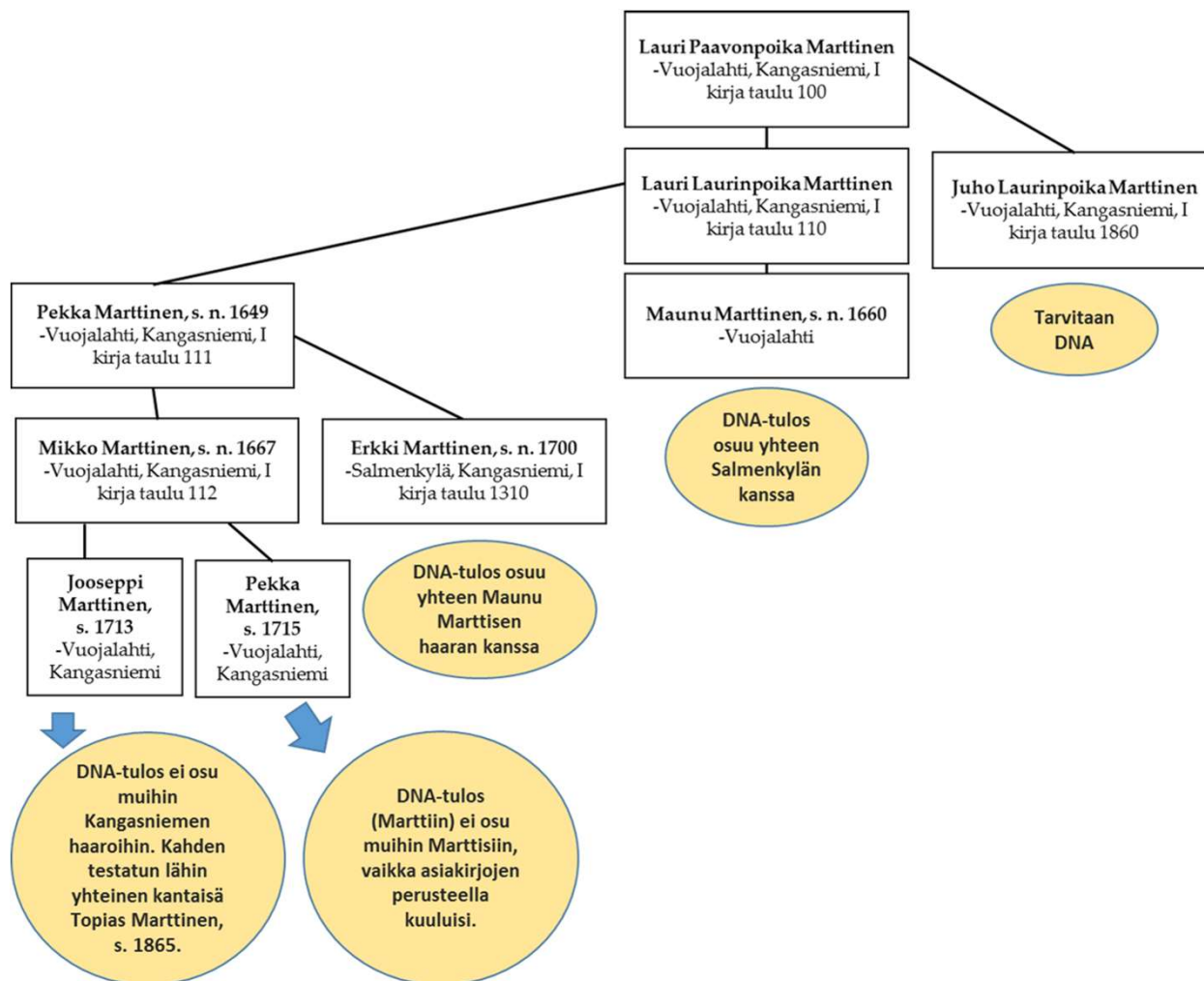

MUUT TÄRKEÄT SUKUHAARAT

- **Mart-Heikkilä Ristiina:** Kangasniemi on Marttisten suvun tärkeimpiä kantaseutuja. Tämän vuoksi Kangasniemen haarojen myös varhaisimmat haarautumat on tärkeää selvittää perusteellisesti. Kangasniemen Vuojalahdelta haarautuu jo I kirjan taulusta 100 Juho Laurinpoika Marttisen (s. noin 1621–1626) linja, joka jatkuu nykypäivään. Tämä sukuhaara kulkeutui Kangasniemeltä Mikkelin kautta Ristiinaan. Sukuhaaran jälkeläisiä löytyy II kirjan taulusta 1125 lähtien ja mieslinja yltää nykypäivään. Tämä sukuhaara haarautuu jo 1620-luvun veljeksistä muihin nyt testattuihin nähden, joten sen tulos antaisi erittäin hyvää lisätietoa.
- **Mikkelin Vanhamäki:** Vanha kantalinja, tärkeä testata Risto Laurinpoika Marttisen (I kirjan taulu 2610) kahdesta pojasta, Pekasta ja Laurista, jatkuu molemmista mieslinja nykypäivään. Jos näistä löytyisi testattavat, antaisivat tulokset tärkeää tietoa. Nykypäivän mieslinjaisia Marttisista näyttäisi löytyvän ainakin Akaan Armas Valdemar Marttiselta (s. 1887, II kirjan taulu 2863:2) ja Antti Vilhelm Marttiselta (s. 1864, II kirjan taulu 3120). Nämä haarat ovat toisiinsa nähden kaukaisia ja siten molemmat ovat suositeltavia testata.
- **Mikkelin Häyrylä:** ehkä Ristiinan Minkkilästä. Mikkelin Häyrylän Sipi Marttisesta polveutuu pieni mieslinjainen sukuhaara nykypäivään asti. Ainakin Matti Matinpoika Marttisella (s. 1860, II kirjan taulu 3212:2) on sukukirjan perusteella vielä 1950-luvulla syntyneitä mieslinjaisia jälkeläisiä (taulu 3212:4). Tämän sukuhaaran testi on myös erittäin tärkeä, sillä se voi tuoda tiedon Ristiinan Marttisten isälinjasta ja mahdollisesta yhteydestä muihin Marttisiin.

KANGASNIEMEN MARTTISET

HIRVENSALMEN MARTTISET

- Marttisten sukuhaaroista Hirvensalmen haara on selkein kokonaisuus. Hirvensalmen tulokset osuvat toistensa kanssa yksiin, joten Hirvensalmen sukuhaaran osalta ei ole akuuttia tarvetta lisätesteille. Testatut linjat yhdistyvät vasta 1600-luvun alussa, joten senkin osalta verrokkilinjat yltyvät kauas ja varmistavat yhteisen isälinjan.
- Hirvensalmen Marttisten kanssa samaa isälinjaa on myös Petäjäveden Marttisten haara ja Keski-Suomessa Marttisten isälinjaisia sukuja löytyy myös ainakin Kovasten, Paanasten ja Kauppisten nimellä. Paanasten ja Kauppisten sukuhaarojen tarkempia juontoja voin tutkia mahdollisessa jatkotutkimuksessa. Kovaset ovatkin jo käyty läpi sukukirjoissa.
- Myös Inkerin Spankovan Marttisten sukuhaara on ainakin markkeritestien perusteella lähtöisin Hirvensalmen Marttisista.

HIRVENSALMEN MARTTISET

- Hirvensalmen Marttisista ei ole toistaiseksi SNP-pohjaista tulosta, joten jos sukuhaara haluttaisiin sijoittaa tarkemmin N-haploryhmän kartalle, antaisi markkeritestistä päivitystä SNP-pohjaiseen Big Y 700:aan huomattavasti lisätietoa suvun varhaisesta asutushistoriasta.
- Hirvensalmen Marttisista otettu erillinen SNP-tulos antaa snipin N-Z4786. Se on ns. karjalaista haaraa.
- Jatkotutkimuksessa Hirvensalmen osalta asiakirjatutkimus painottuu DNA-testejä enemmän.

JUVAN MARTTISET

- Juvan Marttisten nykypäivään jatkuva sukuhaara on luultavammin alkuperäisiä Juvan Marttisia, eikä ole tullut muualta Juvalle. Juvan Marttisista on toistaiseksi vain yksi markkeripohjainen Y-DNA67 tulos, joka ei osoita yhteyttä muihin Marttisiin. Tämän vuoksi Juvan Marttisista tarvittaisiin toinen verrokinäyte, joka olisi mahdollisimman kaukaa nyt testattuun. Testattua Marttista ei kuitenkaan löytynyt sukukirjasta, joten vertailua muuhun mahdolliseen testattavaan oli mahdotonta tehdä. Ensiksi on selvitettävä mistä sukukirjan taulusta nyt testattu Juvan Marttinen polveutuu, ja tämän jälkeen etsiä häneen nähden mahdollisimman kaukainen toinen Juvan Marttinen.
- On myös mahdollista, että Juvan Marttiset ovat alun alkaenkin eri Marttisia kuin Kangasniemen ja Hirvensalmen Marttiset, jotka nekin ovat erillisiä sukuja keskenään.

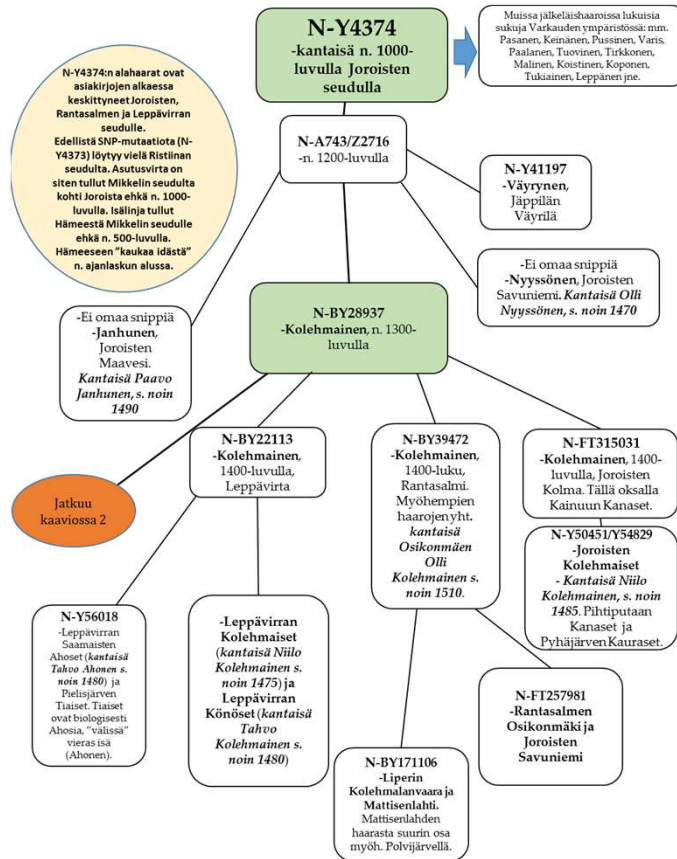

MUITA SUKUHAAROJA

- Muista Marttisten sukuhaaroista on suositeltavaa testata Viipurin Suur-Peron sukuhaara. Testi auttaisi paikalistamaan sukuhaaran yhteyttä muihin Marttisten haaroihin. Marttisilla on lisäksi useita vanhoja linjoja, mutta näiden mieslinjaisesti jatkumisesta nykypäivään asti ei ole sukukirjan perusteella tietoa. Luonnollisesti mieslinjaisesti sammuneita sukulinjoja ei pystytä enää testaamaan.
- Monilla paikkakunnilla Marttisen nimi on tarttunut myöhemmälle suvulle talosta tai se on muutettu muusta nimestä, kuten Marttilasta tai Salmilla Martinowista. Esimerkiksi Taipalsaaren ja Suomenniemen sukuhaarojen DNA-testaus ei auta Marttisten tutkimusta, koska sukuhaarojen nyky-Marttiset eivät ole yhteydessä vanhoihin kanta-Marttisiin.

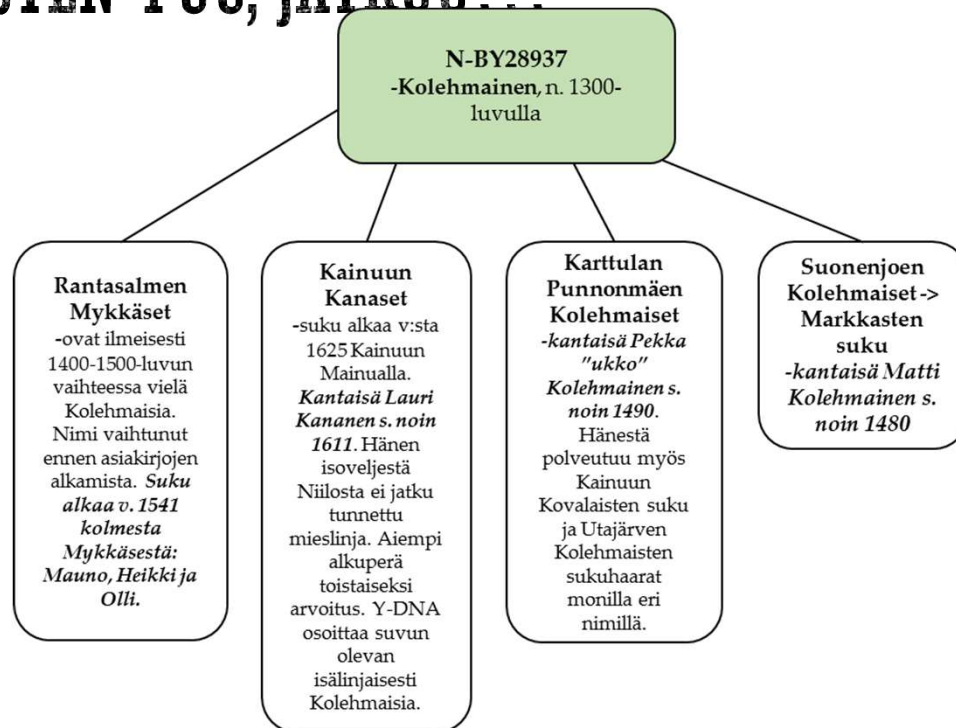
SNP-POHJAINEN HAPLOPUU, ESIMERKKINÄ KOLEHMAISET

N-BY28937:n jälkeläislinjat ovat asiakirjojen alussa muut Kolehmainen nimellä, paitsi Mykkäset ja Ahoiset. Ahoiset ja Mykkäset ovat 1540-luvulla pienin parin veljeksen varassa olevia sukuja, joten nimet ovat luultavasti syntyneet myöhemmin nimenvaihdoksen kautta Kolehmaisista. Ahosten ja Mykkästen nimenvaihdokset Kolehmaisesta muuksi ovat olleet luultavasti vasta 1500-luvun alkuvuosikymmeninä (kumpikin suku polveutuu yhdestä 1400-luvun lopulla syntyneestä miehestä).

ESIMERKINÄ KOLEHMAISTEN PUU, JATKUU...

Kaavio perustuu SNP-pohjaisiin BigY 700-tuloksiin. Kolehmaisten juuressa (N-BY28937), ilman omaa SNP:tä, ovat tällä hetkellä Punnonmäen Kolehmaisiet, Markkastet, Mykkäset, Suistamon Kolehmaisiet ja Joroisten Ruokoniemen Kolehmaisiet. Kolehmaisten kantahaaroista Teivaisista/Teivosista puuttuu SNP-tulos, joten ei vielä voida tietää sijoittuvatko he myös N-BY28937:n alle vai onko mutaatio N-BY28937 ollut ennen Kolehmaisen nimen syntyamisen jälkeen.

YHTEENVETO

- Marttisten esiselvitys toi esille jatkotutkimuksen tarpeet, jotka ovat selkeät. Marttisista on toistaiseksi liian vähän isälinjaisia DNA-testejä. Toisaalta asiakirjatutkimusta on tehtävä tarkemmin ja erityisesti 1500–1600-luvun aukkokohtista. Jatkotutkimuksen tarkoituksena on luoda tarkemmat ja selkeät sukujuonnot ja etsiä sukuhaarojen puuttuvat yhteydet. Toisaalta jatkotutkimus tulee myös osoittamaan isälinjan poikkeamien paikkoja, sillä asiakirjat ja DNA ovat joidenkin sukuhaarojen osalta ristiriidassa.
- Keskeisimmät aivan uusien ennalta testaamattomien sukuhaarojen DNA-testaustarpeet ovat seuraavat: 1) Kangasniemen Luusniemen haaran Juho Laurinpoika Marttisen s. noin 1621–1626 jälkeläiset, 2) Mikkelin Häyrylän haara, 3) Mikkelin Vanhamäen haara, 4) Viipurin Suur-Peron sukuhaara.
- Näiden lisäksi tarvitaan useita verrokkitestejä aiemmin testattujen sukuhaarojen ns. veljeslinjoista, koska Kangasniemen jälkeläislinjoissa isälinjat eivät täsmää kaikilta osin.
- DNA-tarkennustestien tarpeet ovat seuraavat: 1) Marttiin-haarasta Nestori Marttiinin, s. 1868, toisen pojan sukulinjasta (nyt on testattu Albinin, s. 1898, linja), 2) Marttiin-haaran varhaisen kantaisän Joosepin (s. 1740) veljen Samuli Pekanpojan (s. 1746) linja, 3) Vuojalahden haarasta useita verrokkeja (Erkki Yrjönpojan, s. 1740, haara, Yrjö Yrjönpojan, s. 1778, haara, Matti Matinpajan, s. 1864, haara).

TUTKIJAN YHTEYSTIEDOT

- Sähköposti: kolehmainen.ari@gmail.com
- Puhelin: 040 830 6457.
- Suku- ja historiapalvelu Menneen jäljet.
- www.menneenjaljet.fi

